

søger at bruge sin Magt til at lægge ind i den. Naturligt forstaaet kan denne Udtalelse ikke opfattes saaledes, at den nødvendiggor Ministeriets definitive Afgang, thi Socialdemokratiet og de Radikale har ikke i Forening bekæmpet Venstre paa en saadan Maade, at Ministeriet og Venstre ikke er tilstrækkelig stærkt til at være førende fremdeles. Det mener den højtærede Indrigsminister heller ikke, ellers kunde han ikke have sagt det, som han sagde ved en Grundlovsfest i Verninge, at Valget har skabt 107 Mandatindehavere her i Tinget, hvis Pligt det er at raadslaa om den bedste Vej til Grundlovssagens Gennemførelse, og at Ministeriets Demission er sket, for at vi kunde blive stillet frit under disse Overvejelser.

Det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Tale var i al sin Kortfattethed, sin tilsigtede Kortfattethed, og i al sin Uklarhed meget klarende ogsaa ved Slutningsbemærkningen til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) om de store Indrømmelser til anden Side — med Hensyn til hvilke det ærede Medlem fra Ringsted har forklaret, hvordan Ordene faldt —, der gjorde det nødvendigt, at Kampen maatte føres under Ledelse fra den Side, fra hvilken saadanne Udtalelser om store Indrømmelser var faldet; den maatte føres fra den Side, for at Vælgerne saa kunde tage deres Standpunkt. Den Udtalelse var meget klarende og afslørede fuldt ud for enhver, som gennem Aarene har fulgt det ærede Medlems Politik, hvad en saadan Regering kan vente sig fra den Side. Naar den til det ærede Medlems Glæde — han udtalte sin Glæde over, at man havde tilbudt store Indrømmelser — har gjort de store Indrømmelser, er jo atter Tiden kommet til Anvendelse af den Dolk, hvorom det ærede Medlem fra Ringsted talte.

Jeg finder ikke Anledning til yderligere Udtalelser i Anledning af det ærede Medlem fra Ringkøbings Bemærkninger. Jeg skal kun sluttelig anbefale mine Meningsfæller, som det ærede Medlem fra Ringsted anbefalede sine, at stemme mod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har fremsat. Idet vi stemmer imod den og derved forhaabentlig bliver stærke nok til at forkaste den — skønt vi naturligvis billigere Indledningen, som indeholder en Anerkendelse af, at Ministeriet Berntsen har rejst Grundlovssagen, men vi maa se paa Dagsordenen som Helhed — kommer vi derved i Virkeligheden til at vedtage det samme, som vort Forslag til Beslutning tilsigtede, nemlig

en Udtalelse om, at vi ingen Anledning finder til Ministeriet Berntsens Demission under de nuværende Forhold, men tværtimod fremdeles maa ønske dets Forbliven til Grundlovssagens Gennemførelse.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Den Forhandling, der føres her i Dag mellem Partierne og Grupperne i dette Ting, er jo en Forhandling, som angaar den politiske Situation, som er skabt ved Ministeriets Demission; det kunde maaske derfor være ret naturligt, at Ministeret forholdt sig tavs ved denne Forhandling og kun overværede Forhandlingen som Tilhørere eller Tilskuere. Men jeg finder det dog efter de Ytringer, der er faldet fra de forskellige Sider, naturligt, at jeg med ganske faa Ord begrundet, hvorfor Ministeriet har indgivet sin Demission. Det er ikke, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) for et Øjeblik siden sagde, fordi vi føler os forraadte af vore egne; thi vi har besluttet straks efter Valget at indgive vor Demission, fordi vi respekterer Valgets Resultat. Vi er et parlamentarisk Ministerium, der er kommet til Stede paa parlamentarisk Grund; og naar vi træder tilbage, er det, fordi vi ikke har faaet den Tilslutning, som vi har ventet og ønsket ved Valget den 20. Maj. Det kan ikke komme overraskende for nogen, hverken Medlemmerne i denne Sal eller andre udenfor denne Sal, at det maatte blive Følgen af Valget, hvis det faldt saaledes ud, som Valget er faldet ud. Der er allerede anført, hvad jeg paa Regeringens Vegne derom har sagt, men jeg skal gentage det, da det synes at være Genstand for Misforstaaelse. Jeg udtalte før Valget, for at Vælgerne Landet over kunde være klare over Ministeriets Stilling, og hvad Følgerne vilde blive, dersom Valget ikke gik med Ministeriet, men snarere maatte siges at gaa Ministeriet imod: „Hvis Socialdemokraterne i Forening med det radikale Venstre ved det kommende Folketingsvalg bekæmper Venstres Kandidater og derved hidfører en Situation, hvorved Regeringspartiet bliver saaledes svækket, at det bliver umuliggjort for det at være det førende Parti i Grundlovssagen, maa de nævnte Partier selv tage Konsekvensen og det deraf følgende parlamentariske Ansvar.“ Jeg fandt det som min Pligt at sige dette, samtidig med at Valgkampen ude i Landet begyndte, og før Valget af 20. Maj fandt Sted, for at Vælgerne kunde indrette sig derefter. Jeg fandt det uforvarligt at tilbageholde en saadan Udta-